

FENT I DESFENT

L'altre rus

Quan va sentir «Delilah» —my, my, my Delilah / why, why, why Delilah, tot i que ell deia bye, bye, bye Delilah— d'en Tom Jones, va entendre que havia arribat l'hora de plegar. Era l'únic client a la barra del bar i en una nit d'entre setmana del mes de març de 1971 no corria ningú per Llafranc com per esperar que la festa es revifés. Va fer un gest al cambrer —apunta-m'ho— i va saludar a una sala buida amb el pas insegur mentre el cambrer va fer un cop de cap a penes perceptible mentre eixugava els últims gots de la nit amb un drap de cotó de color blanc.

El *Ballantine's* —deixa'm l'ampolla, tu fes— l'havia distret del temporal que s'estava aixecant. Plovia a bots i barrals i les onades amenaçaven de travessar el passeig. Va arribar embegut al SEAT 1500 negre que tenia aparcad a mig carrer i, espès de whisky i xop de la gotellada, va regirar sense èxit les butxaques dels pantalons i de l'americana buscant les claus.

Tot d'una, va notar que ja no es mullava i que les gotes d'aigua crepitaven sobre una superfície sòlida que li emparava la pluja. Es va girar, el va veure i no el va reconèixer. Un home ben plantat, de mitjana edat, impecablement vestit i amb el cabell curt i perfectament clenxinat li oferia el seu paraigua. En un primer moment, es va espantar però el somriure de confiança de l'home del paraigua i la situació compromesa, amb les sabates de xarol negades d'aigua, el van tranquil·litzar fins que va notar el joc de claus a la butxaca del darrere dels pantalons.

Va triar la clau del pany i va obrir la porta alhora que emetia un gràcies que era més aviat un vagi-se'n i no em molesti. L'home del paraigua va tornar a somriure —ara aquell dibuix que li feia el rostre passava d'amable a un sarcasme intimidador— i amb un cop sec amb el colze esquerre, sense perdre ni per un moment el posat elegant ni el paraigua amb la mà dreta, el va mig estabornir al seient del davant del 1500, el va empènyer fins al costat del copilot i es va asseure al volant.

Va guiar el cotxe fins al port, on les onades empètien la construcció alhora que l'anaven esquerdant cada cop que rebotien

Foto: Lluís Maimí

amb una força inusitada contra les roques, i, emparat en la foscor i amb un vigor entrenat de molts anys, es va carregar el cos a l'espatlla, com un pes mort. Jugant-se la vida però estranyament fred i calculador, amb una disciplina pròpia de l'acadèmia militar, va empènyer el cos de l'amo del 1500 entre un esvoranc d'unes dimensions considerables que ja feien preveure la desgràcia que acabaria esdevenint.

L'endemà, un dia gris i desenfocat, d'aquells en què l'aire pesa, Llafranc va llevar-se sense el port gairebé acabat d'estrenar. La sorra de la platja, que ocupava bona part del passeig, allotjava les restes del moll. Roques voluminoses esquerdades per la violència del temporal convivien amb l'obra construïda, feta miques. La sensació de caos natural impressionava els primers veïns que van gosar d'acostar-s'hi. Un cambrer, el mateix que havia deixat l'ampolla de *Ballantine's* la nit abans al seu únic client, va ser el primer que va distingir un embalum sospitós enmig del desconcert que provocava aquella platja de llongada seductora pocs dies abans.

Malgrat el respecte d'aquells còdols de proporcions magnès i la basarda del paisatge, va baixar les escales que menaven a la platja fins a l'emalum que havia vist de lluny. Era ell. La mateixa americana i els mateixos pantalons, blancs i impolluts anit i xops, enfangats, colgats de sorra i coberts d'algues en aquell moment. El rostre, desfigurad. D'esma, li va mirar el pols. Ni un batec llunyà. Era mort. El port de Llafranc s'havia cobrat el primer cadàver.

| Pere Costa Pagès |

La fotografia de Lluís Maimí forma part d'un reportatge sobre els efectes del temporal de Llafranc de març de 1971, i fins ara no s'havia publicat. El text de Pere Costa no és una crònica del que va passar; és un relat de ficció que podria ser, perfectament, el primer capítol d'una novel·la.

Coordinació: **Anna Aguiló, Marta Gallart i Conxa Saurí.**